

Luksemburg, 14 czerwca 2021 r.
(OR. en)

8848/21

DEVGEN 96
ACP 43
RELEX 437
FIN 362
OCDE 11
SUSTDEV 65

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Data:	14 czerwca 2021 r.
Do:	Delegacje

Nr poprz. dok.:	8595/21
-----------------	---------

Dotyczy:	Partnerstwa UE z krajami o średnim dochodzie: perspektywy w ramach strategii na rzecz rozwoju w okresie przejściowym – Konkluzje Rady (14 czerwca 2021 r.)
----------	---

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje Rady pt. „Partnerstwa UE z krajami o średnim dochodzie: perspektywy w ramach strategii na rzecz rozwoju w okresie przejściowym”, w wersji przyjętej przez Radę na jej 3802. posiedzeniu, które odbyło się 14 czerwca 2021 r.

**Partnerstwa UE z krajami o średnim dochodzie:
perspektywy w ramach strategii na rzecz rozwoju w okresie przejściowym**

Konkluzje Rady

1. Rada podkreśla zobowiązanie UE i jej państw członkowskich do podjęcia dialogu merytorycznego i międzynarodowych partnerstw z krajami o średnim dochodzie, zgodnie z nowym Europejskim konsensusem w sprawie rozwoju. Rada uważa, że UE powinna kontynuować współpracę z krajami o średnim dochodzie w ramach przyszłego Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – „Globalny wymiar Europy”, uznając ich zróżnicowanie, jeśli chodzi o specyfikę, wyzwania, którym stawiają czoła, i szeroki zasięg geograficzny.
2. Rada wysoko ceni rolę, jaką kraje te pełnią jako główni partnerzy i podmioty przyczyniające się do realizacji Agendy 2030 i jej 17 celów zrównoważonego rozwoju, a także porozumienia paryskiego, w kontekście wspólnych wartości i wzajemnych interesów. Rada podkreśla strategiczną wartość współpracy z krajami o średnim dochodzie w obecnej sytuacji geopolitycznej, z myślą o zabezpieczeniu interesów UE i realizacji unijnych priorytetów oraz wsparciu skutecznego multilateralizmu i międzynarodowego porządku opartego na zasadach.
3. Rada z niepokojem odnotowuje nieproporcjonalny wpływ kryzysu związanego z COVID-19 na kraje rozwijające się, w tym kraje o średnim dochodzie, czego dowodem jest osłabienie korzyści rozwojowych, negatywny wpływ kryzysu na rozwój społeczny, w szczególności w odniesieniu do dziewcząt i kobiet, a także nasilenie się wyzwań społeczno-gospodarczych, zwłaszcza ubóstwa, rosnących nierówności i niestabilności politycznej. W tym zakresie Rada podkreśla potrzebę zapobiegania dalszemu pogorszeniu, budowania odporności i wspierania inkluzywnej i trwałej odbudowy, zgodnie z podejściem zakładającym „odbudowanie świata lepiej i bardziej ekologicznie” w myśl celów zrównoważonego rozwoju.
4. Rada odnotowuje, że rozwój to proces wielowymiarowy i nieliniowy, a wyzwania, przed którymi stoją kraje partnerskie, nie kończą się w momencie gdy osiągną one status kraju o średnim dochodzie. Działania na rzecz rozwoju powinny wykraczać poza wskaźnik PKB na mieszkańca i uwzględniać inne wymiary, w tym nierówności w obrębie poszczególnych krajów i zmianę klimatu.

5. Rada podkreśla, że UE powinna zająć się konkretnymi wyzwaniami, z którymi borykają się kraje przechodzące między różnymi kategoriami, w tym z kategorii krajów najslabiej rozwiniętych do kategorii krajów o średnim niższym dochodzie, wspierając trwałe przejście do innych form finansowania rozwoju i współpracy na rzecz rozwoju. W tym kontekście Rada przypomina, że dla krajów najslabiej rozwiniętych i państw niestabilnych oficjalna pomoc rozwojowa (ODA) jest wciąż jednym z głównych źródeł finansowania: państwom tym – ze względu na brak krajowych zdolności – szczególnie trudno pozyskiwać finansowanie z innych źródeł.
6. Rada podkreśla ponadto, że UE powinna kontynuować kontakty polityczne z krajami o wyższym średnim dochodzie, w tym z krajami, które potrzebują niewielu preferencyjnych form pomocy lub nie potrzebują ich wcale, ale które w dalszym ciągu borykają się z nierównościami.
7. Rada apeluje do Komisji, ESDZ i państw członkowskich o współpracę z krajami o średnim dochodzie zgodnie z podejściem zakładającym „lepsze współdziałanie” i podejściem „Drużyny Europy”, w tym w odniesieniu do tych krajów, które nadal korzystają ze wsparcia finansowego UE za pośrednictwem m.in. wspólnego programowania i inicjatyw Drużyny Europy.
8. Rada popiera dostosowanie partnerstw do sytuacji poszczególnych krajów i dynamiki regionalnej, nadając duże znaczenie dialogowi z odpowiednimi partnerami, w tym społeczeństwem obywatelskim i sektorem prywatnym, z myślą o zapewnieniu poczucia odpowiedzialności i lepszym dopasowaniu do ich strategii i potrzeb finansowych.
9. Rada zachęca Komisję, ESDZ i państwa członkowskie do stosowania elastycznego podejścia obejmującego wiele zainteresowanych stron, przy pełnym i skutecznym wykorzystaniu narzędzi dostępnych w ramach Drużyny Europy. W zależności od statusu i potrzeb krajów partnerskich pod względem rozwoju współpraca może przyjmować m.in. następujące formy: (i) dialog polityczny i merytoryczny, w tym elastyczne instrumenty dialogu; (ii) innowacyjne instrumenty finansowe (np. przyszły EFZR+); (iii) dotacje, w tym wsparcie budżetowe; (iv) dzielenie się wiedzą, partnerska pomoc techniczna i wiedza specjalistyczna sektora publicznego (poprzez TAiEX, tworzenie partnerstw i inne formy wzajemnego uczenia się; współpracę trójstronną i na osi Południe–Południe); oraz (v) dyplomacja publiczna.

10. Rada podkreśla potrzebę wspierania krajów partnerskich, by zwiększyć i wzmocnić skuteczne uruchamianie wewnętrznych zasobów, w tym rozliczalnych i przejrzystych systemów wydatków publicznych, systemów podatkowych, współpracy rynków finansowych i kapitałowych oraz przestrzeni fiskalnej, a także zwalczanie nielegalnych przepływów finansowych. W tym kontekście kluczowe znaczenie mają również następujące elementy: zwiększenie przejrzystości, wzmocnienie reform fiskalnych, budowanie zdolności instytucjonalnych, dobre zarządzanie, praworządność, ramy antykorupcyjne, klimat inwestycyjny i zarządzanie finansami publicznymi. Rada uznaje również podstawową rolę handlu dla zrównoważonego rozwoju gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu i podkreśla potrzebę zwiększenia zdolności krajów partnerskich do prowadzenia wymiany handlowej.
11. Rada potwierdza znaczenie skoordynowanego międzynarodowego podejścia w zakresie postępowania oddłużeniowego w ramach istniejącej struktury długu międzynarodowego, w tym w odniesieniu do pełnego i przejrzystego wdrożenia inicjatywy grupy G-20 i Klubu Paryskiego na rzecz zawieszenia obsługi długu (DSSI) oraz wspólnych ram postępowań oddłużeniowych wykraczających poza DSSI, względem kwalifikujących się krajów. Rada podkreśla, jak istotne jest, by wszyscy oficjalni wierzyciele dwustronni i prywatni uczestniczyli na porównywalnych warunkach w postępowaniach dotyczących nadmiernego zadłużenia.
12. Rada dostrzega potrzebę uzupełniających sposobów pomiaru rozwoju i składania na ten temat sprawozdań, tak by spełnić wymogi Agendy 2030, np. w zakresie całkowitego oficjalnego wsparcia na rzecz zrównoważonego rozwoju (TOSSD).
13. Rada zachęca Komisję, ESDZ i państwa członkowskie do omówienia z krajami partnerskimi rozwiązań na okres przejściowy oraz do zastanowienia się nad sposobami uniknięcia próżni w programach i przeanalizowania nowych form współpracy międzynarodowej z myślą o budowaniu przyszłych stosunków wykraczających poza udzielanie pomocy. W tej kwestii Rada zachęca też do zajęcia się najważniejszymi celami polityki zagranicznej i handlowej UE, a także kwestią globalnych dóbr publicznych, łącznie ze środowiskiem i zmianą klimatu.
14. Rada zwraca się do Komisji, ESDZ i państw członkowskich o przeanalizowanie doświadczeń w zakresie wspierania zrównoważonych procesów przejścia i promowania międzynarodowych partnerstw z krajami o średnim dochodzie i o dzielenie się tymi doświadczeniami, w tym m.in. w koordynacji z OECD.
15. Rada apeluje do Komisji, ESDZ i państw członkowskich, by w duchu Drużyny Europy, zapewniły skuteczną komunikację i wyeksponowanie działań UE, a także by kontynuowały wspólne działania na rzecz zwalczania dezinformacji, także poprzez koordynację pomiędzy delegaturami UE i państwami członkowskimi na szczeblu krajowym.